

21.

Прођи, дико, и нашим сокаком,
И наша је кућа на сокаку;
Познаћеш је макар и у мраку.
Кућа мала, ал' забата нема,
Под еведром чудан светац дрема,
Чудан светац, баш мој стари баба,
Баш мој баба — однео га даба!
Кад он чује, да ко шором прође
И меника на мој пенџер дође,
Тад се баба од санка раздрема,
Па он хоће батином да лема. —

*

22.

Овце чува моја мила дика,
Овце чува, а у врућу дува,
А од вруле мени гласак стиже.
Ја притрча тад еведри ближе,
Да ја чујем, ко ме довикује;
Ал' ми дика јаде јадикuje,
Јадикuje, јер не мож' да дође,
Док његова недеља не дође.

*